

Man gik derpaa til det følgende Nummer paa Dagsordenen: Folkethingetsmanden for Holbæk Amts 2den Valgfreds indbringer Forslag til Lov om Skoves Skylbsætning til Udbredelsen af Communeafgifter.

Tscherning: I forrige Samling kom dette Forslag frem i Forbindelse med det andet, jeg nu har tilladt mig at indbringe. Jeg er imidlertid bleven opmærksom paa, at det vilde passe bedre, at bringe det Hele frem i Form af to Lovforslag. Ogsaa ved dette Forslag har jeg i meget væsentlig Grad og endnu mere end ved det andet rettet mig efter de Bemærkninger, der dengang kom frem, dels her i Salen og senere i Udvalget.

Formanden: Lovforslaget vil nu trykt blive omdeelt til de Herrer Medlemmer.

Man gik derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 3die Valgfreds indbringer: Forslag til Lov angaaende Anlægget og Driften af en Jernbane i Sylland og Thyen.

Jessen: Det Forslag, som jeg herved har den Ære at indbringe, er det samme, som jeg som Medlem af den tidligere Regjering med Hans Majestæts allerhøjeste Sanction forelagde i forrige Samling. Det er det samme Forslag, som blev vedtaget her i Thinget ved den Behandling, og ligeledes det samme Forslag, som den høitærede Indenrigsminister, antog sig og forsvarede med en Varme og en Kraft, som jeg fuldelig skal anerkjende og paaflønne. Jeg troer deri at turde finde et Forsvar for, at jeg nu benytter det private Initiativ til atter at komme frem med denne Sag, til, medens jeg endnu har Sæde paa Rigsdagen, atter at bringe det Spørgsmaal paa Bane, hvorvidt der dog ikke nu, og netop ikke senere end nu, turde være Anledning til at gjøre et alvorligt Skridt fremad til, at Sylland og Thyen kunne komme i Besiddelse af en Jernbane, for at disse to bethdelige og vigtige Provindsjer ikke

skulde savne det Hjælpemiddel til Civilisation og Velstand, som de øvrige Provindsjer i Landet efterhaanden have faaet, om end paa en noget ufuldstændig Måade. Overbeviist om, at det Forslag, jeg saaledes dengang indbragte og nu atter har den Ære at forelægge, er rigtigt, og bestyrket i denne min Overbeviisning saavel ved de Forhandlinger, for hvilke Forslaget har været gjort til Gjenstand baade her i Salen og i Pressen, som ved de Overveielser, jeg senere efter bedste Evne har skjænket denne Sag, er jeg dog ingenlunde uvillig til at erkjende, at et bedre Forslag muligens kan fremkomme, at der kan være andre og bedre Maader, hvorpaa Sagen kan ordnes, og jeg er derfor meget rede til, naar den høitærede Regjering vil anvise en anden og bedre Vej, som endnu i denne Session kunde føre til et praktisk Resultat, da at følge den Vej, der saaledes maatte anvises. Jeg veed fuldkommen vel, at det ikke kan ventes at faae det Bedste frem, det, som Enhver efter sin Overbeviisning anseer for at være det Bedste, men at det gjælder om at slutte sig om det, som kan erkjendes for at være Godt, uden dog derfor at erkjendes af Enhver for at være det Bedste; thi ellers vil ogsaa i denne Sag det Bedste let kunne blive det Godes værste Fjende. Jeg veed ogsaa, at Intet i denne Sag vil kunne skee, uden at Regjeringen yder det sin Hjælp, sin Medvirkning og Understøttelse; men ligesom jeg efter Forhandlingerne i forrige Session har Grund til at troe, at mit Forslag ikke vil savne denne Medvirkning, og at den store Tillid, som den høitærede Indenrigsminister med fuld Føle nyder i og udenfor Salen, vil give Haab om, at Forslaget lettere i denne end i den tidligere Session vil kunne føres igjennem, saaledes har jeg tillige den Tro, at netop den Omstændighed, at Sagen fremkommer gennem et privat Forslag, vil til Vaade for Sagen stille Regjeringen fuldkommen fri ligeoverfor den Contract, som den gennem dette Forslag skal bemyndiges til at afslutte, ligesom ogsaa, at det vil være til Nytte og Bequemmelighed, at den Bemyndigelse, som gennem dette Forslag skulde gives Regjeringen, gives den, uden at være begjært af den. Jeg skal ved Sagens Forelæggelse indskrænke mig